

Til Stortingets kommunalkomité
0026 Oslo

Oslo 06.12.04

Vedr. Inst.O.nr. 31 (224-2005)

Faglig forum for kommunalt flyktningarbeid representerer omkring 180 kommuner ved sine flyktningfaglige ansvarlige. Organisasjonens formål er faglig utvikling av flyktning- og innvandrersarbeidet, noe som innebærer å arbeide for gode rammevilkår for integreringsarbeidet i kommunene slik at en har best mulig forutsetninger for å kunne lykkes i dette arbeidet.

Innføringen av Introduksjonsloven har gitt kommunene et redskap til å forbedre sitt integreringsarbeide. Introduksjonsloven innebærer en kvantitativ så vel som en kvalitativ heving av nivået på kommunenes arbeid med integrering av flyktninger. At de økte kostnadene dette medfører er kompensert gjennom økning i satsene for integreringstilskuddet til kommunene er rimelig. At dette er gjort med virkning fra og med 2005 er positivt og gir inntrykk av at staten har en realistisk forståelse for de utfordringer kommunene står overfor.

Imidlertid registrerer vi med beklagelse at en kort tid etter at loven er trådt i kraft foreslår en endring (Ot.prp.nr.2 (2004-2005)) der en unntar familiegjenforente med personer med rett og plikt til å delta i introduksjonsprogram fra samme rett og plikt og at disse familiegjenforente ikke lenger skal utløse integreringstilskudd til kommunene.

Den begrunnelse som oppgis er at forsørgerkravet til familiegjenforening er gjeninnført for denne gruppen.

Vårt anliggende i denne sammenheng er kommunenes integreringsarbeid. Vi vil for det første påpeke at forsørgerkravet, slik det er definert i dag, ikke sikrer faktisk underhold av familiegjenforente. Dette fordi beløpet det stilles krav om er for lavt til at det sikrer faktisk underhold av en familie av en viss størrelse, målt med veiledende satser for økonomisk sosialhjelp. Dernest er forsørgerevnen usikker fordi arbeidsforhold i en del tilfeller har vist seg å falle bort etter at familiegjenforening har funnet sted. Denne usikkerheten økes også ved at introduksjonstønadene, som er tidsbegrenset, regnes inn i inntektsgrunnlaget.

Når det gjelder behovet for tilbud om integreringsprogram kan vi ikke se at det er mindre for denne gruppen enn for dem som er inkludert i personkretsen med rett og plikt til introduksjonsprogram. At familiegjenforente i de fleste tilfeller er kvinner, ofte med barn, gjør at konsekvensene av at disse personene ikke får tilbud om introduksjonsprogram også kan gå utover barn i disse familiene, med åpenbart negative konsekvenser for den videre integreringsprosessen i det norske samfunnet.

Vi vil derfor beklage at en persongruppe med stort behov for et integreringstiltak fra samfunnets side blir nedprioritert, gjennom at integreringstilskuddet blir tatt bort for denne gruppen, ut ifra en begrunnelse om herboendes forsørgerevne som i mange tilfeller ikke holder stikk.

Vi håper derfor at kommunalkomiteen følger nøye med når det gjelder utviklingen for denne gruppen og at den er klar til å gjøre de nødvendige vedtak for å forhindre en negativ utvikling innenfor denne viktige målgruppen for kommunenes integreringsarbeid.

Med vennlig hilsen

Egil Lothe
Nestleder FFKF